

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1191/2018
07.11.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 3. у вези става 2. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Немање Васиљевића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Ужицу Кв.бр.54/18 од 22.03.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу КЖ2 264/18 од 17.07.2018. године, у седници већа одржаној дана 07.11.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Немање Васиљевића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Ужицу Кв.бр.54/18 од 22.03.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу КЖ2 264/18 од 17.07.2018. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Ужицу Кв.бр.54/18 од 22.03.2018. године одбијен је као неоснован захтев браниоца окривљеног АА - адвоката Немање Васиљевића за понављање кривичног поступка правноснажно окончаног пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1112/17 од 26.09.2017. године, којом је преиначена у делу одлуке о кривичној санкцији пресуда Основног суда у Ужицу 2К.бр.244/17 од 24.07.2017. године.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу КЖ2 264/18 од 17.07.2018. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА изјављена против решења Основног суда у Ужицу Кв.бр.54/18 од 22.03.2018. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Немања Васиљевић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те у смислу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП преиначи првостепено и другостепено решење тако што ће у целости усвојити захтев за понављање кривичног поступка или да укине првостепено и другостепено решење и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим, односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацили захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљеног као разлог за подношење захтева за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП која је општег карактера, при чему формално не опредељује ни једну повреду закона у смислу става 4. члана 485. ЗКП, већ суштински својим наводима у образложењу захтева само оспорава оцену нижестепених судова у побијаним одлукама да чињеница на коју се бранилац окривљеног позива у захтеву за понављање кривичног поступка и то да се окривљени у смислу одредбе члана 98. КЗ сматра неосуђиваним лицем, не представља нову чињеницу које није било када је окривљеном изрицана казна затвора или суд за њу није знао иако је постојала, а која би очигледно довела до понављања кривичног поступка и изрицања блаже кривичне санкције окривљеном.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног нижестепена решења побија због погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне оцене чињеница од стране нижестепених судова, а што не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

По налажењу Врховног касационог суда, остали део захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се не односи на побијана правноснажна решења, нити на поступак који је претходио доношењу тих решења, већ се искључиво односи на правноснажну пресуду која је донета раније и која је била предмет захтева за понављање кривичног поступка. Ово са разлога јер бранилац окривљеног у захтеву наводи да је правноснажна пресуда којом је окривљени оглашен кривим за кривично дело грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 3. у вези става 2. КЗ последица погрешне примене Закона о озакоњењу

објеката, с обзиром на то да приликом доношења исте није узета у обзир чињеница да је, након отпочињања изградње спорног објекта од стране окривљеног, Скупштина Републике Србије дана 20.11.2015. године донела Закон о озакоњењу објеката који је почео да се примењује дана 27.11.2015. године.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том закону.

С обзиром да из садржине овог дела захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног недвосмислено произилази да се исти искључиво односи на правноснажну пресуду којом је окривљени оглашен кривим за кривично дело грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 3. у вези става 2. КЗ, а да се не указује на повреду закона у побијаним правноснажним решењима и повреду одредаба поступка који је претходио њиховом доношењу (поступак од тренутка подношења захтева за понављање кривичног поступка па до доношења правноснажне одлуке о том захтеву), а што у конкретном случају, имајући у виду цитирану одредбу члана 482. став 1. ЗКП и чињеницу да је бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости формално поднео против правноснажних решења, којима је одбијен захтев окривљеног за понављање кривичног поступка, а које једино могу бити предмет поднетог захтева за заштиту законитости, то је Врховни касациони суд поднети захтев и у овом делу оценио недозвољеним.

Са свега изложеног, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. и члана 482. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Немање Васиљевића.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

За Председника већа-судија
Веско Крстајић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић